

عنوان مقاله:

عناصر هنری و زیبایی شناسی زبان و ادب فارسی

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی زبان و ادبیات فارسی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

جواد خرمی رفی - کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه پیام نور شهرکرد

خلاصه مقاله:

ادبیات قطعا ساخته شده از زبان است ولی فرم ویژه ای از زبان که هدفش ارتباطی خاص است. شکل ادبی را میتوان به عنوان یک زبان در نظر گرفت که اصول خاص خود را در مورد چیدمان نشانه ها و تولید معانی دارد. بواسطه ی ادبیات، زبانی را یاد میگیریم و به تمدنی نزدیک می شویم ، اما به ویژه به یک مطالعه و یک ارزیابی دوباره ی مفهوم فراگرفته شده از قبل درباره زبان و ارتباط فرا خوانده میشویم. میتوان گفت که برای آموزش زبان هرآموزشی که این نوع خاص ارتباط را به این دلیل که ادبیات کامل نیست نادیده میگیرد و هرنوع روش شناسی که ادبیات را در نظر نمیگیرد به نوعی ناقص العضا است. زبان دستگاهی از نشانه ها است که به کار اندیشیدن، ارتباط و شناخت می آید و عنصر بنیادین حیات انسانی است. زبان مفهومی تک ساحتی نیست و افزون بر دو کنش فردی و اجتماعی، سویه ها و شیوه های گوناگون دارد. زبان در سه سطح مکالمه، زبان علم و زبان هنر یا ادبیات، بنیاد فرهنگ مکتوب هر جامعه را می سازد. یکی از مباحث مطرح در هر زبان، مقوله زبان معیار است. زبان معیار یا هنجار و قاعده، زبان متون درسی و دانشگاهی، رسانه ها، نخبگان و ارباب فرهنگ است. این زبان ویژگی هایی دارد که در هر عصر و هر نسل متفاوت می شوند. فارسی معیار امروز مختصاتی یکسره متفاوت با دوران های تاریخی خود یافته است و در بهترین و درخشان ترین وضع خود قرار دارد. بررسی تعریف، نشانه ها و بنیادهای فارسی معیار، نظریه های زبان شناختی و ادبی درباره زبان و نیز نگاهی به کارکردها و لایه های مختلف زبانی، موضوع این نوشتار است. زبان معیار باید پاس داشته شود، با این حال هرگز نباید اهمیت و لزوم سبک آفرینی نویسندگان از یاد برود.

کلمات کلیدی:

عناصر هنری، زیبایی، ادبیات فارسی، زبان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/902491>

